

Delavska PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Zmotna miselnost

Med delavstvom prevladuje večkrat mnenje, da ne smejo imeti drugi sloji višjih plač kot jih ima delavstvo. Neradko se tudi slišijo očitavanja, da so nameščenci v raznih delavskih ustanovah previsoko plačani. Celo nasprotni strokovnim tajnikom se slišijo taka zabavljanja, češ, če mora s takimi in takimi dohodki živeti delavstvo, naj pa tudi drugi.

Taka miselnost je napačna in privzgojena od kapitalizma. Kajti ravno kapitalizem ima koristi, da so plače delovnih slojev čim nižje. Dobro se zaveda, da bo mogel obdržati svojo oblast nad delom in ga izkoriščati vse dotlej, dokler ne bo delovni človek tudi kulturno dvignjen. Kulturni dvig delovnega človeka je pa nemogoč, dokler bo zaslužjen; kdor je suženj svojega lastnega življenja, se ne more dvigniti nad svoje poklicno delo. Dokler je tak položaj se ne more delovni človek vmisliti in uvrstiti v celoto človeškega življenja.

Delo tvori le del te celote. Delo naj bi tvorilo temelj za celoto človekovega življenja. Delo bi moralo ustvarjati sredstva, da bi potem, ko pride delovni človek iz območja oglašujočega ropota strojev, iz slabega tovarniškega ozračja, od umazanega dela v kamnolomih, cestah in na stavbah ali od monotonega pisarniškega življenja, se vsega tega sprostil; da bi se posvetil duševni izobrazbi in krepitvi telesa, da bi na ta način čutil, da je predvsem on ustvarjalec lepe harmonične družbe, da je svoboden in ponosen član človeške družine. Zaradi tega mora biti geslo delovnega človeka, vedno in ob vsaki priložnosti: čim višje plače.

Ob sedanji draginji je ta zahtevek dvakrat upravičen, upravičen je pa tudi ob normalnih razmerah in sicer zaradi tega, ker tvorijo dohodki izločeni za ustvaritev popolnega delovnega človeka. Delovni človek sam se ne sme dati zavajati od gesel, ki smo jih omenili v začetku teh vrstic. Prav delovni človek mora želeči, da so vsi tisti, ki so v službi delavstva pošteno plačani, tako da ni dosežen le eksistenčni minimum, ampak da je dosežen vsaj nekoliko tudi kulturni minimum. Kar more in mora delovni človek zahtevati, je, da so dotični nastavljeni res v službi njegove stvari.

Čim višje plače tudi za delovnega človeka, more biti naše geslo. Obče blagostanje delovnega človeka se more dvigniti samo takrat, če bodo vsi delovni sloji plačani tako, da bodo dosegali kulturni minimum.

Zavedati se moramo, da bo taka zahteva nujno trčila ob kapital. Če je danes vsega dovolj na svetu in če ne dosega delovni človek niti navadnega eksistenčnega minimuma, nekdo nosi krivdo na tem: ali ustvarja delovni človek premalo ali pa nekdo preveč jemlje od njegovega dela. Konkurenčni boj dokazuje, da delovni človek ne ustvarja premalo. Zato je logično, da si nekdo preveč prisvaja od njegovega dela, in to je kapital.

Kapital seveda ni tako neumen, da bi to priznal. Nasprotno. Vpije in tarna, kakor da stoji tik pred propadom. Potom svojega vpliva na gospodarstvo in javno upravo, dobiva celo vso podporo in zaščito. Potom javnosti, ki stoji pod njegovim vplivom, hoče celo prepričati odločno kroge, da je zahtevek po zvišanju plač celo škodljiv

Novo težave

Pri velikem naraščanju draginje je pač najtežje stališče imelo delavstvo. Odvisno je v velikem odstotku od zasluzka svojega dela. Samo ob sebi je razumljivo, da je naraščanje draginje povzročilo mezdna gibanja, ki so se začela prav povsod, kjer je bilo delavstvo organizirano. Naletelo ni delavstvo pri svojem gibanju za zvišanje plač na razumevanje, ampak ravno nasprotno. Delodajalci so zavlačevali pogajanja na vse načine, kajti z vsakim tednom ali pa celo mesecem, so si prihranili velike vsote denarja. Ko že zavlačevanje ni bilo več mogoče, so delodajalci pristajali na malenkosten povešček 25 do 30 par, redko je bilo povešanje za 50 par na uro. Draginja pa je le še naraščala, tako da je bilo komaj eno mezдно gibanje zaključeno, je bilo treba pričeti že drugo. Tako je delavstvo občutno zaostajalo za dviganjem cen in na ta način se je njihov gospodarski položaj stalno poslabševal, docim so dobički industrije na račun delavstva naraščali.

Da je res tako, nam kažejo razne nabirke v letošnji zimi. Se nikdar ni bilo pri nas v Sloveniji tako velikega prosjačenja kot letos. Prav po vseh občinah so se nabirali prispevki za zimsko pomoč revnim in ubožnim družinam. Odbori so potem razdeljevali med šolsko mladež razne dele oblek in tudi življenjske potrebščine. Vsa ta dobrodelnost, katere je sicer dobrodošla, pa je znak velike revščine med slovenskim delovnim ljudstvom. Vsi ti darovi so bili prav majhna oddolžitve boljše situiranih slojev lačnim in pomoči potrebnim.

Naš delovni človek rad dela, rad zasluzi samo toliko, da ni nikomur v nadlego in njegov ponos je tako velik, da ga boli, če s svojim delom ne zasluži zadosti, da mora sprejemati darove še od ostale družbe, ker čuti v tem neko manjvrednost in tudi še apriorno podrejenost ljudem, kateri so si svoje blagostanje ustvarili prav za prav z njegovim delom.

Zato si je delavstvo hotelo pomagati samo in s svojimi strokovnimi organizacijami doseči tak življenjski standard, ki danes odgovarja poštenemu slovenskemu delavcu. Toda docela raz-

občemu gospodarstvu, iz stališča »obstoječega reda«, da pa je celo prekucuški.

Kljub vsemu temu pa doni iz vseh vrst zahtevek po novem redu. Tudi kapital se hoče uvrstiti med ustvarjalce tega novega reda in imeti pri njem svojo besedo in sicer odločilno.

Kar se tiče delovnega človeka, hoče imeti tak red, da ga bo rešil suženjstva, gospodarskega in duhovnega; da ga bo dvignil iz sedanjega ponižujočega družbenega položaja in ga postavil na tisto mesto v družbi, katero mu pripada v sorazmerju njegovemu doprinosu za družbo.

Če pa hoče delovni človek doseči, da bo novi red pošten in pravičen, mora sodelovati in ga sam ustvarjati. Zmotno je mnenje, da bo dobil delovni človek novi red kot nekak dar razmer ali pa, da mu bo ta novi red prinesel ta ali oni socialni režim, ta ali ona država. Delovni človek bo samo to imel, kar si bo sam ustvaril, kar si bo sam priboril.

Torej delovni človek more biti sam

redno stališče naših slovenskih delodajalcev, kateri so po svojem kapitalističnem nagonu videli le svoj lastni dobiček, je delavcem onemogočeval uspešne akcije v delu za zvišanje plač. Tako vidimo danes, da se je draginja dvignila od 50 do 60%, povprečne delavske plače pa od 20 do 30%, še celo naši rudarji so od 10 do 15% zaostali s svojimi plačami napram dvigu draginje, kjer bi človek pričakoval, da bodo vsaj vzporedno korakali z dviganjem cen. Kakšen pa je šele položaj onih delavcev po industrijah, kjer ni organizirano in je docela odvisno le od dobre volje in razumevanja svojega delodajalca. Zato se ne čudimo, da so marsikje minimalne mezde postale maksimalne in da delodajalci smatrajo odredbo o minimalnih mezdah za splošno določitev delovnih mezd.

Sedaj so pa naši slovenski delodajalci pogruntali zopet nov trik proti delavstvu. Kar naenkrat so delodajalci pri novih mezdah gibanjih, ki so v teku, prišli na misel, naj delavstvo pri merodajnih oblasteh izposluje dvig cen njihovih izdelkov, potem bodo pa oni šele pripravljene razgovarjati se o povišanju plač. To se pravi, lesni delavci naj dosežejo za svojega delodajalca dvig cen lesa in drv, rudarji premoga, tekstilni delavci tekstilnim izdelkom, krojaški pomočniki dvig zasluzka svojim mojstrom itd., potem šele lahko računajo na eventualni povešček svojih plač. Vprašamo pri tem, ali ne bo ta novi povešček, ki ga bo na ta način priborilo delavstvo za svoje delodajalce, zopet nosil slovenski delavec, ker bo moral dražje plačevati to, kar bo za svoje življenje potreboval. Zopet nov val draginje, in sicer le za nekaj par povišanja plač, kar bo zopet povzročilo nova mezdna gibanja in ta zopet novo draginjo.

Vso težo današnjih dni nosi predvsem delavstvo. Draginjo so prelagali stanovi eden na drugega, tako veletrgovci na trgovca, trgovec na svojega odjemalca, kateri je delavec. Pri vsakem je ostalo nekaj dobička, le delavec nosi vse. Če si pa ta hoče zboljšati svoj položaj z dvigom svoje plače, so mu pa naravnost postavljene

tvorec novega reda. Da bo kos tej nalogi, mora brezpogojno ustvariti notranjo skupnost med vsemi tistimi, ki žele, da bi jih novi red osvobodil. Od te skupnosti ne sme delovnega človeka odvrniti nikaka zapreka. Kdor jo stavi, pa naj je pod tem ali onim plaščem, jo stavi samo zaradi tega, da bi zavrnil konsolidacijo delovnega človeka. Za zgled nam naj bodo zastopniki kapitala, od te skupnosti jih ne ovira niti svetovni nazor niti narodna pripadnost. Za isti cilj sodeluje z roko v roki: kristjan in svobodomelec, Nemeč, Francoz, Anglež, Jud, Italijan, Amerikanec itd.

Delovni človek se more zavedati, da ima z ostalimi člani delovne družine najmanj 90 odstotkov skupnih ciljev. Zato je potrebno, da da delovni človek na dnevni red teh 90 odstotkov in da se bori, da uveljavi najprej teh 90 odstotkov, drugo bo prišlo pa že pozneje na vrsto. Pa še enega se mora zavedati: Novi, pravični red ne bo prišel, dokler bo imel v družbi glavno in odločujočo besedo kapital.

žične ovire in še psovke iz vseh strani, tako da je uspeh, ki je gotovo le delen, dvakrat, trikrat zaslužen.

Proti takim novodobnim trikom slovenskih delodajalcev, ki tudi spadajo v narodno skupnost, najodločneje protestiramo. Povišanje cen svojim izdelkom naj izposlujejo delodajalci sami, za delavstvo pa je važna in edino merodajna le ugotovitev draginje in njegov gospodarski položaj. Če zaslužek ne odgovarja poštenemu preživljanju delavca in njegove družine, se mora dvigniti, pa čeprav na račun dobička raznih delničarjev, upravnih svetnikov, podjetnikov, kratkoma delodajalcev. Če ima delavec določeno minimalno mezdo, zakaj ne bi imeli danes določen maksimalni zaslužek tudi delodajalci. S tako velikim izrabljanjem delovnega človeka se mora vendar enkrat prenehati. Tu ne gre več za delavsko lagodje, niti za luksuz, ampak za golo življenje, za delavske družine, katere so prav tako osnovne celice človeške družbe kot kake odlične družine slovenskih bogatašev.

Ne govorimo preveč o socialni prevratni nevarnosti, ker govorjenje so končno le besede, rešujemo socialno vprašanje pri korenini in zatirajmo preveliki in razbohoteeni materializem naših delodajalskih krogov, pa bomo socialno vprašanje najbolj učinkovito reševali in tudi rešili. Nezadovoljnost, pomanjkanje in revščina so največji pristaši prevratnih misli, zato odpravljajmo te, pa bomo rešili tudi druga vprašanja. Zato pa je nujno, da oblast z vso silo podpre upravičeno delavsko borbo, da delavstvu nudi tudi vso možnost poštene in zakonite borbe ne samo v strokovnih organizacijah, ampak tudi v njegovih lastnih zavodih. Socialne razmere so težke in bodo še težje, zato dajte delavstvu vso možnost, da bo pri odpravljanju teh razmer tudi sodelovalo in prepričani bodite, da bo to delo uspešno in plodonosno ne le za delavstvo samo, ampak tudi za domovino. S. Z.

Javna zahvala

Vedno sem bil prepričan, da ako odreče meni kot revcu delavcu vsako pomoč, mi te v moji stiski ne bodo odrekli tovariši delavci. Dokaz, da se nisem zmotil je, da sem bil deležen pomoči v težkih dneh v taki meri, kakršne nisem pričakoval.

Prepričan sem tudi, da organizacija, katere člani imajo toliko smisla in dejanske, žive krščanske ljubezni do svojega tovariša trpina, ima in mora imeti bodočnost!

Vsem tovarišem in skupinam, ki so mi pomagali v času moje velike stiske, naj Bog stotero poplača.

Vaš tovariš viničar z družino.

Občni zbori v nedeljo 16. marca

- Skofja Loka — oblačilni,
- Skofja Loka — lesni,
- Tržič — splošna,
- Kočevje — rudarji,
- Solčava — lesni,
- Kranj — splošna,
- Kranj — tekstilna,
- Kranj — gradbena.

Strokovna poročila

Zavarovanje za onemoglost

S 1. septembrom 1937 je bilo izvedeno zavarovanje za onemoglost, starost in smrt. S tem dnem se je pričelo to zavarovanje le izvajati, ni pa s tem dnem še pridobljena pravica do dajatev iz tega zavarovanja.

Da si pridobi zavarovanec pravico do dajatev, morata biti izpolnjena dva pogoja: 1. Nastopiti mora primer, kateremu so dajatev namenjene, to je, član mora postati onemogel, star ali pa mora umreti.

2. Član mora gotovo dobo prispevati za zavarovanje ali z drugo besedo, izpolniti mora določeno čakalno dobo. To znaša za primer smrti 100, za primer onemoglosti 200, za primer starosti 500 prispevnih tednov.

Glede prispevnih tednov moramo vedeti tole: Upoštevajo se le tisti prispevni tedni, za katere so bili prispevki plačani. Torej ni dovolj kot je v primeru bolezni ali nezgode, da je kdo zaposlen v takem delu, ki je podvrženo zavarovanju, ampak je predpisano dejansko plačilo prispevkov. Izjemo tvori le okoliščina, če dokaže zavarovanec, da mu je delodajalec odtegnil od plače tudi tisti del prispevka, ki je odpadel na njega za primer zavarovanja za onemoglost, starost in smrt. Ker so taki dokazi navadno zelo težki, je potrebno, da se prepriča vsak delavec in delavka, če je zavarovan za onemoglost, starost in smrt in če delodajalec tudi plačuje prispevke za to zavarovanje. Kdor je organiziran, bo najlažje to delo izvršila njegova strokovna organizacija.

V prispevne tedne se šteje tudi čas vojaške službe (kadrovski rok in pa orožne vaje) in čas bolezni, toda le čas take bolezni, za katero je prejemal zavarovanec bolniške dajatev po določenih zakonih o zavarovanju delavcev. Navedeni čas se šteje v prispevne tedne le tedaj, če je imel član pred tem vsaj 50 prispevnih tednov.

Za navedeno dobo ni treba članu plačevati prispevkov za zavarovanje za onemoglost, starost in smrt. Za časa bolezni sploh nihče ne plača prispevkov. Prispevni čas se pa šteje po tistem meznem razredu, v katerem je bil član zavarovan pred obolenjem.

Prispevke za čas vojaške službe plačuje država. Toda ne po tistem razredu, v katerem je bil član zavarovan pred vpoklicem v vojaško službo, ampak po notnem. Do 1. novembra 1940 so se računali prispevki po 4. meznem razredu, od 1. novembra 1940 dalje pa po novem 2. meznem razredu.

Kateri del zavarovanja je že realiziran, t. j., da se že morajo plačevati dajatev? Realizirano je že zavarovanje za primer smrti (avgusta 1939). Z julijem 1941 bo pa realizirano tudi zavarovanje za onemoglost. To velja seveda le za tiste člane odnosno članice, ki so bili od 1. septembra 1937 nepretrgoma zavarovani za onemoglost. Ti bodo imeli z julijem 1941 200 prispevnih tednov.

Vprašanje je, kako visoka bo onemoglostna renta. V tem pogledu določa § 67. zakona o zavarovanju delavcev, da znaša onemoglostna renta, dokler ni plačanih 500 prispevnih tednov, osemkratni znesek povprečnega na leto vplačanega prispevka. Če je pa bilo odn. kadar bo pred nastopom onemoglosti vplačanih 500 prispevnih tednov (to bo leta 1947.), bo pa znašala onemoglostna renta dvajsetkratni znesek povprečnega na leto vplačanega prispevka.

Kako se izračuna povprečni letni prispevek? Povprečni letni prispevek se more izračunati tako, da se razdeli znesek vseh vplačanih prispevkov s številom let od dne, ko je oseba prvič odnošeno znova postala zavezana zavarovanju. Primer: Nekdo je bil od 1. septembra 1937 dalje zavarovan v najvišjem razredu. V začetku avgusta t. l. bo postal onemogel. Ker ima pogoje za dosego onemoglostne rente, jo bo tudi dobil. Povprečni letni prispevek bi znašal 510 din. Osemkratni

4080 din ali mesečno 340 din. To bi bila najvišja onemoglostna renta. Seveda je pa zelo malo takih delavcev, ki bi bili ves čas zavarovani v najvišjem meznem razredu. Zato bo povprečna onemoglostna renta nižja in ne bo znašala veliko nad 200 din mesečno.

Omeniti je treba še eno vprašanje, kaj je namreč onemoglost. Pojem onemoglosti je določen v § 66. zzd. Po teh določilih je onemogla tista oseba, ki si ne more zaradi bolezni, starosti ali drugih hlib služiti z delom po svo-

Papirničarji v Vevčah protestirajo

V nedeljo 2. marca je zborovalo papirniško delavstvo obrata Vevče. Z vso odločnostjo je protestiralo proti stališču podjetja, ki odklanja razgovore za zvišanje mezd z izgovorom, da ne more več zvišati cen papirja.

Delavstvo je popolnoma prepričano, da podjetje dela v tem času sijajne profite, ki bodo šli v žep delničarjev in nove investicije. Vprašuje se, ali naj ono samo prenaša težave časa in naraslo draginjo, ko na drugi strani podjetnik žanje! Odločeno je, da se z vsemi legalnimi sredstvi bori za svoj nadaljnji obstoj, kljub temu, da se upravi Združenih papirnic ne zdi vredno vzeti v pretres in upoštevanje vloge delavstva in izpolniti pogodbeno obveznost, če draginja poraste za 10%, da na obvestilo druge stranke pristopi k razgovorom.

Zastopnikom delavstva je bilo naročeno, podjetje še enkrat opozoriti na te pogodbeno obveze in skušati doseči pristop k konkretnim pogajanjem, sicer se pa prijavi spor in poravnalno postopanje merodajni oblasti.

Po naših računih je podjetje dalo svojemu delavstvu povprečno 38% na mezdah od začetka vojne, draginja je pa v tem času porasla za okrog 60%. Če pred, oziroma ob zaključku zadnjega meznega gibanja delavstvo ni dobilo celotnega porasta draginje, vendar pa se sedaj zahteva samo toliko, kolikor je bil ugotovljen porast od oktobra 1940 pa do danes, kar znaša sedaj, če upoštevamo že minuli februar, okrog 15%. Ponovno pozivamo podjetje, da to upošteva in tečajem svo-

Kako organizira delavstvo NSZ

Zelo zanimivo pismo, v katerem NSZ ponuja podjetju svoje zastopstvo za delavstvo, katerega seveda ne predstavlja. Ker je pismo res posebnost te vrste, ga v celoti ponatiskujemo. — Ur.

Narodna strokovna zveza
dne 24. februarja 1941
št. 323/41.

Ugledno podjetje »Titan«. d. d.
Kamnik.

Kakor je uglednemu podjetju znano, je oblast razpustila vse socialistične delavske organizacije, zaradi česar je zgubila pravno veljavnost kolektivna pogodba, sklenjena z Vašim podjetjem in bivšimi predstavniki dotičnih organizacij.

Narodna strokovna zveza v Ljubljani je prepričana, da je v interesu podjetja in delavstva, ako obstoja med obema strankama s kolektivno pogodbo urejeno službeno razmerje, ki prinaša delavstvu socialni mir, podjetju pa možnost mirnega in plodnega razmaha. Ne more pa biti nobenega dvoma o tem, da je prav naša organizacija legitimirana prevzeti zastopstvo delavskih interesov v Vašem podjetju, ker je za to pooblaščen po razpoloženju Vašega delavstva, ki je v svojih veliki večini pristaš narodnih in socialnih teženj, ki jih NSZ podurja v svojem programu.

Zaradi gori navedenih dejstev Vas prosimo, da na osnovi do sedaj sklenjenih kolektivnih pogodb uredite službeno razmerje z delavci na ta način, da podaljšate veljavnost dosedanje kolektivne pogodbe na ta način, da jo podpisujejo odgovorni funkcionarji Narodne strokovne zveze, za kar smo Vam pripravljeno poslati zastopnika, ki bo v sporazumu z Vami ukrenil vse potrebno za čimprejšnjo ureditev delovnih pogojev na prej navedeni način.

jih močeh in sposobnostih in glede na svojo izobrazbo in svoj dosedanji poklic niti tretjine tega, kar si služijo z najetim delom telesno in duševno zdrave osebe iste vrste in podobne izobrazbe v istem kraju.

Onemoglost se dokaže po zdravniku. Onemoglost je ali začasna ali trajna. Zato so tudi onemoglostne rente ali začasne ali trajne. Trajne rente se priznajo tistim zavarovanim osebam, katerih zdravstveno stanje je tako, da ni pričakovati zboljšanja. Začasne pa takrat, če je pričakovati zboljšanja zdravstvenega stanja.

Kako braniš svoje pravice iz zavarovanja za onemoglost, starost in smrt? Na ta način, da se pritožiš proti odlokom OUZD-a v 15 dneh, proti odlokom SUZOR-a pa v roku treh mesecev na sodišče delavskega zavarovanja v Ljubljani, ki odloča končno veljavno.

jega delavstva, ki vestno vrši svoje težke dolžnosti, ugodi.

S sestanka je bila poslana kr. banjski upravi resolucija v zadevi cen življenjskih potrebščin, pravilne razdelitve prehrane in protest proti stališču delodajalcev glede meznih gibanj.

Delavstvo se zaveda svojih dolžnosti v sedanjem času, zato pa tudi svojih pravic, ki jih bo izvojevalo, čeprav v težki borbi.

Tri leta poklicne svetovalnice

Leta 1938. je bila s posebno odredbo kr. banske uprave v Ljubljani poklicana v življenje »Banovinska poklicna svetovalnica in posredovalnica«. Njena naloga je predvsem:

Ugotavljanje, dali imajo osebe, ki prosijo za tozadevno mnenje oziroma nasvet, potrebne sposobnosti v telesnem in duševnem oziru, prikladen značaj in nagnjenje ter gospodarsko zmožnost:

1. za obiskovanje zaželene strokovne šole;

2. za vstop kot vajenec v obrtniški, gostinski, trgovski poklic oziroma kot vajenec ali pomožni delavec v industriji;

3. za obiskovanje ostalih šol in vstop v ostale poklice — dalje:

skrb za smotrnejšo, racionalnejšo in zato boljšo porazdelitev obrtniškega, gostinskega, trgovskega in industrijskega naraščaja v posamezne stroke s posredovanjem med starši in deloda-

Seja strok. zveze papirničarjev

V nedeljo 2. marca t. l. se je vršila seja naše zveze na Količevem. Zastopane so bile vse skupine papirničarjev JSZ po svojih delegatih, ki so podali poročila o položaju v podjetjih in delu skupin.

Ugotovilo se je, da so vse skupine aktivno na delu in da se papirničarji nahajajo v meznem gibanju na Količevem ter v Vevčah in Goričanah, dočim se v Radečah pripravljajo. Delodajalci odklanjajo pogajanja, češ, da se bodo cene življenjskih potrebščin ustalile in prav tako cene papirja ter da zato ni mogoče več zvišati mezd. Seja pa tega izgovora ne more vzeti na znanje, ker se na izjave raznih osebnosti cene niso še ustalile in vlada celo med gospodarstveniki skepticizem, da se še zlepa ne bodo. Pa tudi če bi se sedaj na mah cene ustalile, je za nami doba štirih mesecev, v katerih je draginja porasla za 15—20%, katero še ni nihče nadoknadil delavstvu. Zato vztrajamo na zahtevi zvišanja mezd. Sprejeti so bili v to svrhu potrebni sklepi, katere bodo skupine takoj izvedle. Sporočeno pa je bilo tudi centrali JSZ, da podvzame v tem položaju primerne ukrepe.

Seja je potekala v popolnem soglasju in bo nedvomno rodila pozitivne rezultate.

jalci ter upoštevajoč posebne želje in sposobnosti vajencev samih.

Po teh letih dela na tem za mladino tako važnem vprašanju, je kuratorij, kateri vodi ustanovo, izdal lepo opremljeno knjižico, v kateri daje skrbno zbrano poročilo o uspehih in napredku svojega dela.

Izbira poklica je za vsakega življenjsko važna zadeva. Večina ljudi, posebno starši na to polagajo vse pre-malo pažnje. Tako imamo nešteto ljudi, za katere kratko pravimo, da so zgrešili svoj poklic. O tem, kako ti ljudje žive in koliko v življenju zato trpe, pa zremo bore malo.

Danes se skuša potom posebne znanosti, katero nazivljamo »psihohelmitika«, ugotoviti sposobnosti, tako duševnih kot telesnih kandidatov za razne vrste poklicev. Pri teh raziskavanjih pomaga še medicina, ekonomija in sociologija.

V drugih državah so že pred leti z velikim uspehom začeli s tem delom. Ugotovili so, da je zaradi bolj pravilne izbire poklicev padlo število nezgod, da je delo bolj opravljeno, da se je dvignila produkcija itd.

Knjižica prikazuje delo in napore naše posvetovalnice in tudi statistično prikazuje, v koliko je to delo imelo uspeha.

O tej stvari bi bilo posebno pri nas potrebno zbuditi več zanimanja. Posveti in nasveti so itak brezplačni. Kdor bi tedaj želel o tej stvari kaj več pojasnil, naj se obrne na centralo ROM, ali pa naravnost na urad, ki ima svoje prostore v poslopju šolske poliklinike na Aškerčevi cesti 12 v Ljubljani.

Važna uredba za rudarje

Dne 19. oktobra 1940 je izdala Nemčija uredbu o izvedbi socialnega zavarovanja v Alzaciji in Loreni. S to uredbu je socialno zavarovanje nemške države razširjeno tudi na Alzacijo in Loreno.

§ 14. dopolnilne uredbe k prvi uredbi z dne 5. decembra 1940 določa, da se smatrajo ohranjene do 31. decembra 1940 vse pričakovane pravice, ki so bile pridobljene pri nosilcu alzaško-lorenskega rudarskega pokojninskega zavarovanja. Po § 15. iste uredbe se pa računajo leta, za katera so plačani prispevki rudarskim zavarovalnicam v Alzaciji-Loreni, kot da so plačani po nemškem zakonu o rudarskem zavarovanju.

Ta uredba je zelo važna za naše rudarje, ki so zaposleni v Alzaciji in Loreni. V smislu čl. 1. pogodbe o socialnem zavarovanju med Jugoslavijo in Nemčijo z dne 5. avgusta 1929 — v veljavo je stopila 3. oktobra 1929 — so namreč naši državljani v Nemčiji izenačeni z domačimi delavci v pogledu dajatev iz socialnega zavarovanja.

Za rentnike, ki že prejemajo rente iz alzaško-lorenskega nezgodnega invalidnega ali pa rudarskega zavarova-

vanja, pa velja naslednje: Od 1. januarja 1941 dalje se bodo vse rente in pokojnine preračunale na novo. Dokler se ne ugotove proračunski zneski, bodo koristniki prejemali primeren predujem.

Uredba z dne 19. oktobra 1940 nudi prizadetim zelo koristne ugodnosti, zaradi tega naj se jih poslužijo takoj, da ne bodo pozneje trpeli sami.

Nazarje

Poročil se je naš dober in zaveden član Mohorčič Anton iz Nazarij v gdi. Senico Jožefo iz Prihove. Vsi člani in članice naše skupine jima želimo v zakonskem življenju obilo sreče in božjega blagoslova!

Razveselite Jožeta za god z lepo kravato iz trgovine

Jos. Senica, Domžale

PREJELI SMO NOVO POŠILJKO

težkih svil za damske obleke. Cene so nizke. Pričakujemo Vas in se pripravljamo

Jos. Senica, Domžale

